



## בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2486/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות  
כבוד השופט נ' הנדל  
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותר: נאדר עבד אללה עבד אלראזק מצרי

נגד

המשיבים: 1. שר הביטחון  
2. המפקד הצבאי בדרום  
3. מתאם פעולות הממשלה בשטחים

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ז' בניסן התשע"ד (7.4.2014)

בשם העותר: עו"ד עידו קטרי; עו"ד נעמי הגר

בשם המשיבים: עו"ד ערין ספדי-עטילה

### פסק-דין

השופטת ד' ברק-ארז:

1. העותר הוא תושב רצועת עזה, שהינו רץ מרתון. הוא מבקש להשתתף במירוץ מרתון שצפוי להתקיים ביום 11.4.2014 באזור בית לחם. בקשתו להיכנס לשטח ישראל לצורך מעבר לאזור שבו יתקיים המירוץ נדחתה בהתאם למדיניות המצמצמת בכל הנוגע לכניסתם של תושבי עזה לישראל. העתירה מכוונת כנגד החלטה זו.

2. העתירה התבססה על טענות שהתייחסו לפגיעה בעותר, כספורטאי מצטיין בתחומו, להשתתף במירוץ, תוך הצבעה על כך שאין כל מניעה ביטחונית הנוגעת לעותר עצמו בכל הנוגע למעבר מעזה דרך ישראל. מנגד, המשיבים הצביעו על כך שלנוכח ההתייחסות לרצועת עזה כישות עוינת המדיניות הנוהגת בנושא (הידועה כ"מדיניות הבידול") היא מצמצמת ביותר, וכי ההחלטה בעניינו של העותר – אשר אף

אינו מקרה הומניטארי – התקבלה על-ידי גורמים רמי דרג במערכת הביטחונית. כן נטען כי המסמך שכותרתו "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" (להלן: מסמך המדיניות) מונה מקרים שבהם יתאפשר מעבר משטחי רצועת עזה לשטחי האזור, ובכלל זאת מקרים הנוגעים לטיפול רפואי דחוף, לביקור של קרוב משפחה החולה במחלה קשה ובאירועים משפחתיים של קרוב מדרגה ראשונה, מקרים אשר כאמור עניינו של העותר אינו נמנה עליהם. המשיבים אישרו כי סעיף א(16) למסמך המדיניות קובע כי מעת לעת תותר כניסת תושבי רצועת עזה לצורך השתתפות באירועים הנערכים בחסות הרשות הפלסטינית, וזאת בכפוף לאישור שר הביטחון. עם זאת, המשיבים טענו כי קריטריון זה נוגע לשיקולים מדיניים וליחסי החוץ של מדינת ישראל, תחומים שבו מוקנה למשיבים שיקול דעת רחב שאין מקום להתערב בו.

3. במהלך הדיון שהתקיים בפנינו ביקשנו לוודא כי ההחלטה בדבר בקשתו של העותר היא על דעת שר הביטחון עצמו. בהמשך לכך, ולאחר הפסקה בדיון, הודיעה לנו באת-כוח המשיבים כי העניין הובא בפני שר הביטחון אשר אישר את ההחלטה שלא לאפשר לעותר להיכנס לאזור לצורך השתתפות במירון.

4. בנסיבות שתוארו אין בידינו לקבל את העתירה. שר הביטחון פעל לכאורה בגדרו של שיקול הדעת המסור לו לפי מסמך המדיניות, וכידוע תחום ההתערבות בשיקול דעת זה הוא מצומצם ביותר (ראו: בג"ץ 495/12 עזאת נ' שר הביטחון (24.9.2012) (להלן: עניין עזאת)). כדברי השופט א' דובינשטיין בעניין עזאת, מורכבות המצב הנוגע ליציאת אזרחים מרצועת עזה היא "כמעט מייאשת" (שם, בפסקה י"ג). יש לקוות, כמובן, כי בעתיד יחול שיפור במצב הביטחוני ויביא בתורו יביא גם להקלה בתחום זה. לא למותר לציין כי מסמך המדיניות כולל התייחסות גם לקטגוריה של "כניסת כדורגלנים" בהקשר לפעילותה של נבחרת הכדורגל הפלסטינית והנבחרת האולימפית הפלסטינית, כך שהדעת נותנת כי אף לשיטת גורמי הביטחון מעבר לצורך פעילות ספורטיבית ראוי להישקל. טוב יעשו המשיבים אם ישקלו האם ניתן להרחיב חריג זה גם לענפי ספורט נוספים באותה רוח, בהתייחס למקרים עתידיים מתאימים. מכל מקום, ככל שהביקורת על ההחלטה מוגבלת להיבט המשפטי – בנסיבות הנוכחיות איננו יכולים להושיט לעותר סעד.

5. סוף דבר: העתירה נדחת בלא צו להוצאות.

ניתן היום, ז' בניסן התשע"ד (7.4.2014).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

---

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 14024860\_A02.doc ענ  
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, [www.court.gov.il](http://www.court.gov.il)